

Sylabus przedmiotu

Przedmiot:	wspomaganie dzieci w rozwoju emocjonalnym i społecznym
Kierunek:	Pedagogika, I stopień [6 sem], stacjonarny, ogólnoakademicki, rozpoczęty w: 2012
Specjalność:	pedagogika opiekuńczo-wychowawcza z terapią pedagogiczną
Tytuł lub szczegółowa nazwa przedmiotu:	Wspomaganie dzieci w rozwoju emocjonalnym i społecznym
Rok/Semestr:	III/6
Liczba godzin:	15,0
Nauczyciel:	Wosik-Kawala Danuta, dr
Forma zajęć:	wykład
Rodzaj zaliczenia:	egzamin
Punkty ECTS:	3,0
Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS (łącznie liczba godzin w semestrze):	10,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie konsultacji 15,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie zajęć dydaktycznych 15,0 Przygotowanie się studenta do zajęć dydaktycznych 20,0 Przygotowanie się studenta do zaliczeń i/lub egzaminów 30,0 Studiowanie przez studenta literatury przedmiotu
Poziom trudności:	zaawansowany
Wstępne wymagania:	Umiejętność pracy grupą i jednostką. Umiejętność wstępnej diagnozy sytuacji dziecka.
Metody dydaktyczne:	<ul style="list-style-type: none"> • ćwiczenia przedmiotowe • metoda sytuacyjna • objaśnienie lub wyjaśnienie • warsztaty grupowe
Zakres tematów:	<p>Istota inteligencji emocjonalnej. Umiejętność rozpoznawania, wyrażania i reagowania na uczucia. Kierowanie własnym rozwojem. Rozwój samoświadomości (w tym umiejętność pracy w tym aspekcie z dziećmi i młodzieżą). Umiejętność rozwijania pozytywnej samooceny u dzieci i młodzieży. Rozwijanie empatii u dzieci i młodzieży. Efektywne radzenie sobie ze stresem. Dojrzała asertywna komunikacja społeczna. Rozwijanie umiejętności komunikacyjnych (werbalnych i niewerbalnych). Rozwijanie kompetencji intrapersonalnych i interpersonalnych dzieci i młodzieży. Konstruowanie programów zajęć dla dzieci i młodzieży z zakresu wspomaganie rozwoju emocjonalnego a także rozwoju społecznego.</p>
Forma oceniania:	<ul style="list-style-type: none"> • ćwiczenia praktyczne/laboratoryjne • obecność na zajęciach • ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność) • praca semestralna
Literatura:	<p>Fensterheim H., Baer J., Jak nauczyć się asertywności? Nie mów tak gdy chcesz powiedzieć nie. Warszawa 1999. Gardner H., Inteligencje wielorakie. Nowe horyzonty w teorii i praktyce. Warszawa 2009. Gaś Z. (red.), Wspomaganie rozwoju dziecka. Lublin 1994. Goleman D., Inteligencja emocjonalna w praktyce. Poznań 1999. Hamer H., Rozwój umiejętności społecznych, Warszawa 2003. Lewicka A.: Rozwijanie empatii u studentów pedagogiki specjalnej. Lublin 2006. Wosik-Kawala D., Korygowanie samooceny uczniów gimnazjum, Lublin 2007.</p> <p>Wosik-Kawala D., Rozwijanie kompetencji emocjonalnych uczniów szkół ponadgimnazjalnych, Lublin 2013. Zubrzycka-Maciąg T., Trening asertywności w kształceniu pedagogicznym. Lublin 2007. Zubrzycka-Maciąg T., Wosik-Kawala D., Wychowanie w szkole. Wskazówki dla nauczycieli. Nowe wydanie, Lublin 2012.</p>
Modułowe efekty kształcenia:	<ol style="list-style-type: none"> 1 Posiada wiedzę dotyczącą kompetencji emocjonalnych i społecznych dzieci i młodzieży, zna podstawową terminologię i potrafi operować pojęciami dotyczącymi kompetencji i inteligencji emocjonalnej oraz społecznej. 2 Zna i rozumie uwarunkowania rozwoju emocjonalnego i społecznego dzieci i młodzieży. 3 Posiada umiejętność pracy z dziećmi i młodzieżą w zakresie wspomaganie ich w rozwoju emocjonalnym i społecznym. Umie przygotować zajęcia dla dzieci i młodzieży rozwijające ich kompetencje emocjonalne i społeczne. 3 Student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności. Rozumie potrzebę ustawicznego zdobywania i poszerzania swoich wiadomości. Ma świadomość odpowiedzialności za rozwój dzieci i młodzieży.